

Національна академія державного управління
при Президентіві України

Дніпропетровський регіональний
інститут державного управління

**ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА**

Матеріали
Х науково-практичної конференції
(13 грудня 2018 р., м. Дніпро)

Дніпро
ДРІДУ НАДУ
2018

Схвалено до друку рішенням Вченої ради Дніпропетровського
регіонального інституту НАДУ при Президентіві України
від 06 грудня 2018 р., протокол № 09 / 220

Редакційна колегія:

Л. Л. Прокопенко (голов. ред.), д-р держ. упр., проф.,
Є. І. Бородин, д-р іст. наук, проф., *О. М. Рудік*, канд. політ. наук, доц.,
В. В. Баитанник, д-р держ. упр., проф., *І. Д. Шумляєва*, канд. держ. упр., доц.,
А. П. Лимар, канд. іст. наук, доц., *Н. М. Рудік*, канд. держ. упр., доц.,
О. В. Овдін, канд. іст. наук, доц., *Н. О. Бойко*, (відп. секретар).

П 68 Правові аспекти публічного управління: теорія та практика : матеріали
Х наук.-практ. конф. 13 груд. 2018 р., м. Дніпро / за заг. ред. Л. Л. Прокопенка. –
Д. : ДРІДУ НАДУ, 2018. – 316 с.

Уміщені матеріали доповідей учасників щорічної науково-практичної
конференції «Правові аспекти публічного управління: теорія та практика» щодо
актуальних питань місцевого самоврядування, удосконалення правових засад
територіальної організації влади в Україні, напрямів розвитку законодавства у
сфері публічної служби, правових аспектів розвитку державного управління на
регіональному та місцевому рівнях.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів
державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів
Національної академії державного управління при Президентіві України, а також
буде корисним для всіх, кого цікавить окреслене коло проблем.

СЕКЦІЯ 1

**Актуальні питання правового регулювання місцевого
самоврядування в Україні**

<i>БІДНА Наталія</i> . Регулювання земельних відносин органами місцевого самоврядування	9
<i>БОРОДІН Євгеній</i> . Староста як посадова особа місцевого самоврядування	11
<i>ВОРОНА Петро</i> . Специфіка виборів голів громад у країнах Західної Європи: досвід для України	14
<i>КУЗЬМЕНКО Віктор</i> . Правове урегулювання інформаційно- комунікаційного забезпечення принципу субсидіарності в об'єднаних територіальних громадах	18
<i>КУЛИК Олександр</i> . Правові аспекти територіальної організації влади в Україні: досвід Німеччини	20
<i>МОЛОДЦОВ Олександр</i> . Методологічні зауваження щодо врахування ризиків асиметричної децентралізації в Україні з погляду теорії інституціональних матриць	24
<i>ПРОКОПЕНКО Леонід</i> . Власні функції самоврядувань у Литві	27
<i>РАТУШНА Оксана</i> . Деякі питання правового регулювання діяльності місцевих рад у частині здійснення заходів регуляторної політики	30
<i>САХАРОВА Катерина</i> . Правові механізми забезпечення розвитку інтелектуального потенціалу територіальних громад	36
<i>ФЛАТОВА Юлія</i> . Щодо сутності процесу децентралізації влади в системі публічного управління	38
<i>ХАЩИНА Христина</i> . Правові аспекти децентралізації влади в публічному управлінні	42
<i>ЧИРИЧЕНКО Юрій</i> . Окремі економічні аспекти правового регулювання місцевого самоврядування	45
<i>ШУМЛЯЄВА Ірина</i> . Взаємовідносини органів публічної влади та територіальної громади в умовах формування правової держави ...	48

СЕКЦІЯ 2

**Напрями розвитку законодавства про державну службу
та службу в органах місцевого самоврядування**

<i>АКІМОВ Олександр</i> . Правові аспекти системогенезу професійної діяльності державних службовців	52
<i>АЛЕЙНИКОВА Светлана</i> . Оценка и аттестация государственных служащих: проблемы соотношения и правового регулирования	55

ГОНЧАРУК Наталія, ПРУДИУС Леся. Нормативно-правові засади реформування системи професійного навчання публічних службовців в Україні	58
КРАСІВСЬКИЙ Денис. Підходи до підготовки кваліфікованих фахівців для органів публічної влади	63
МАЛАНЧИЙ Микола. Правове регулювання розвитку кадрового менеджменту Державної прикордонної служби України	65
НЕЗЯТЬ Вікторія. Теоретичні підходи до формування кадрової політики в органах публічного управління	67
ОХОТНИКОВА Ольга. Складові елементи моделі формування управлінської еліти відповідно до меритократичного принципу	71
ПОГОРІЛИЙ Олександр. Питання підвищення ефективності контролю у сфері державної служби	74
СЕРЬОГІН Сергій. Правові аспекти становлення інституту публічної служби в Україні	76
СОРОКІНА Наталія. Вітчизняний та зарубіжний досвід забезпечення етичної поведінки державних службовців: правовий аспект	78
ТИМОФЄЄВА Лариса. Проблемні аспекти державної служби	80

СЕКЦІЯ 3

Удосконалення правових засад публічного управління в контексті європейської інтеграції України

БАКАЙ Андрій. Особливості правового регулювання організації медичного постачання в умовах особливого періоду та інших кризових ситуацій в Україні	84
БОЙКО Валентина. Щодо адаптації бюджетного законодавства України до європейських стандартів	86
БОЙКО Наталія. Забезпечення реалізації права людини на судовий захист в Україні як удосконалення правових засад публічного управління	89
БОНДАРЄВ Іван, ХМИРОВ Ігор. Антиінфляційна політика держави: правові основи формування та реалізації	92
БОРИСЕНКО Ольга, БОГОСЛАВЕЦЬ Владислав. Правове регулювання митних формальностей у разі підтвердження факту втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили ...	94
БОРИСЕНКО Ольга, БОРОДКІН Максим. Особливості правового регулювання митного оформлення вживаних транспортних засобів при їх ввезенні на митну територію України	96
ВАВРЕНЮК Сергій. Сучасні аспекти організаційно-правових механізмів державного управління вищою освітою в Україні	99
ВАСІЛЬЄВА Леся. «Електронний уряд» у публічному управлінні	101
ВЛАСЮК Валерій. Існуючі впливи на впровадження господарських відносин	103

ВОЛИНЕЦЬ Сергій. Реалізація права громадян на участь в управлінні державними справами крізь призму європейського досвіду	106
ВОЛОЩУК Світлана. Транспарентність як правовий принцип належного врядування в зарубіжних країнах	109
ГУРТОВА Юлія. Забезпечення принципу гласності у професійній діяльності суддів в Україні	112
ДЯЧЕНКО Наталія. Удосконалення правових засад публічного управління у сфері інтелектуальної власності України	114
КАЛАШНИК Надія. Удосконалення правових засад публічного управління в контексті європейської інтеграції України	116
КОГУТ Петро. Відображення політико-владних інтересів персони в Угоді про асоціацію між Україною та ЄС	118
КРИВАЧУК Людмила. Правові засади профілактики злочинності серед неповнолітніх в сучасній Україні	122
КУЛЬЧИЙ Інна. Правове регулювання доступу до публічної інформації в контексті відкритості та прозорості органів державної влади України	126
ЛЕНІГЕВИЧ Богдан. Роль інституту президентства як чинник стабільності системи публічного управління	128
ЛИМАР Андрій. Новий підхід до визначення принципів державної політики у сфері надання безоплатної правової допомоги	130
МАРТЬЯНОВА Руслана. Організаційно-правові засади взаємодії органів державної влади щодо здійснення контролю за перебуванням іноземців в Україні	132
МАРУШЕВА Олександра. Застосування сучасної управлінської концепції Lean-construction у будівництві	136
МЕПАРІШВІЛІ Хвичя. Удосконалення правового забезпечення водними ресурсами України в контексті європейської інтеграції України	138
НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ Олександр. Нормативно-правове забезпечення контрольної діяльності як умова належного функціонування механізмів державного управління у сфері надання адміністративних земельних послуг ...	141
НЕДІЛЬКО Аліна. Характеристика сучасного етапу розвитку публічного управління в Україні	144
ОВДІН Олександр. Нормативно-правове визначення поняття національних інтересів: аналіз змін, внесених Законом України «Про національну безпеку України» (2018 р.)	147
ПАВЛИК Іван. Використання європейських стандартів запобігання утиску працівників на робочому місці у правовому механізмі публічного управління в Україні	149
ПИРОГОВА Юлія. Правові аспекти управління людськими ресурсами у сфері публічної служби України	152
ПОСАДСЬКА Ольга. Переваги та недоліки державно-правового механізму виконання рішень державною виконавчою службою	155
РАЧИНСЬКА Олена. Неурядові організації в публічному управлінні	158

<i>РУДІК Надія.</i> «Європейський компонент соціальних прав» як інструмент прискорення соціально-економічного розвитку ЄС	161
<i>РУДІК Олександра.</i> Нові підходи до визначення меж обумовленості ЄС у контексті дебатів щодо верховенства права	168
<i>СЕРЬОГІНА Тетяна.</i> Нормативне закріплення статусу центру надання адміністративних послуг	173
<i>ТІШКОВА Наталія.</i> Європейська інтеграція у сфері екологічної оцінки: стратегічна екологічна оцінка	176
<i>ТРЕГУБЕНКО Галина.</i> Щодо розвитку правового регулювання підготовки фахівців у сфері європейської інтеграції	178
<i>УСТИМУК Ольга.</i> Проблеми і перспективи нормативно-правового регулювання сфери надання медичних послуг в Україні	179
<i>ФОМЕНКО Тетяна.</i> Вітчизняний історико-правовий досвід публічного управління у сфері добробуту тварин та захисту їх від жорстокого поводження	183
<i>ШАРИЙ В'ячеслав.</i> Особливості стратегії освітньої політики в Польщі ...	187
<i>ШЕВЦОВ Віталій.</i> Роль професійних самоврядних організацій у формуванні єдиної європейської політики у сфері стоматологічного здоров'я ...	191
<i>ШЕВЧУК Інна.</i> Необхідність забезпечення економічної безпеки держави в контексті європейської інтеграції України: правовий аспект ...	193
<i>ШИРОКОВ Сергій.</i> Розвиток явища патріотизму в сьогоденні	196

СЕКЦІЯ 4

Тенденції розвитку державного управління на місцевому та регіональному рівні: правовий аспект

<i>АРУШАНЯН Тігран.</i> Нормативно-правове регулювання розвитку ресурсного потенціалу регіону	199
<i>БЛИЗНЮК Андрій.</i> Нормативно-правове забезпечення розвитку рекреаційної сфери України в умовах євроінтеграції	202
<i>БОНДАР Олег.</i> Застосування соціально-правових механізмів державного управління в регіоні	205
<i>БУТЕНКО Наталія.</i> Реорганізація діяльності територіальних органів Пенсійного фонду України в умовах пенсійної реформи	208
<i>ВИШНЯК Ірина.</i> Правовий механізм реалізації державної політики енергозбереження в житлово-комунальному господарстві ...	211
<i>ВОЛОШИН Станіслав, СТРЕЛЬЦОВ Володимир.</i> Правові засади формування економічного механізму державного регулювання земельних відносин	213
<i>ВОРОНА Петро, ХЛАПОНІН Дмитро.</i> Правові та організаційні механізми державного управління кіберфізичними системами	216
<i>ГОРБИК Володимир.</i> Єдина система електронного обліку як дієвий інструмент державного управління в забезпеченні ефективності функціонування лісової галузі	218

<i>ГРИШКО Альона.</i> Ітеративна модель взаємодії суб'єктів електронного урядування як форма інновування системи державного управління ...	221
<i>ЗАЛІЗНЮК Вікторія.</i> Принципи та загальні напрями формування державної політики продовольчої безпеки	223
<i>КОЛЕДА Ганна.</i> Правове забезпечення розвитку туризму на регіональному рівні в умовах децентралізації влади в Україні	225
<i>КРАСІВСЬКИЙ Орест.</i> Регіональна політика в Україні: виклики та перспективи	230
<i>МАЛОНОГА Світлана.</i> Нормативно-правове забезпечення формування єдиної інформаційно-комунікативної системи екстреної медицини	233
<i>МИКОЛАЄЦЬ Анатолій.</i> Правові механізми організації співпраці громадських об'єднань у системі публічного управління	236
<i>ПЛАТОНОВ Олег.</i> Правові засади державного регулювання мультимодальних перевезень річковим транспортом України	239
<i>РУБАН Артем, ШВЕДУН Вікторія.</i> Правові засади формування та реалізації механізму забезпечення національної економічної безпеки ...	242
<i>СКОРТУПІН Олексій, ШВЕДУН Вікторія.</i> Економіко-правові аспекти вдосконалення державної антикризової політики у сфері соціально-економічного розвитку	245
<i>СМОКВІН Микола.</i> Сучасні правові підходи до управлінням стійким розвитком сільської громади	247
<i>ТЮТЮНИК Іван.</i> Особливості правового регулювання земельних відносин в Україні в радянський період	249
<i>ХМІЛЬ Тетяна.</i> «М'які технології» правового регулювання державно-суспільних відносин	252
<i>ШЛАПАК Ігор.</i> Нормативно-правове забезпечення економічного зростання на регіональному рівні	254
<i>ЩЕРБАКОВ Павло.</i> Засади державної політики щодо нормативно-правового регулювання фінансового забезпечення розвитку малого підприємництва в Україні	257

СЕКЦІЯ 5

Правові основи формування та реалізації національної антикорупційної політики

<i>АНГЕЛОВ Юрій.</i> Реалізація національної антикорупційної політики в особливих умовах державотворення	263
<i>АНТОНОВА Ольга.</i> Формування стратегічної компетентності державних службовців як напрям реалізації антикорупційної політики ...	266
<i>АРШАВА Інна.</i> Окремі складники діяльності нотаріату в контексті антикорупційних заходів держави	269
<i>БАЗАВЛУК Наталія.</i> Регіональні механізми реалізації національної антикорупційної політики	272

БАШТАННИК Алла. Регулювання діяльності органів державної влади в контексті формування національної антикорупційної політики ...	274
БАШТАННИК Віталій, РАГІМОВ Фаїз. Реформування державного управління в контексті сучасного антикорупційного законодавства	277
ГАЦУЛЯ Олексій. Діяльність державних інститутів у системі протидії корупції: європейський досвід	281
КАЛЬНИШ Юрій. Залучення механізмів безпосередньої демократії в системі протидії політичній корупції в Україні	284
КРЫСЬ Елена. Формирование и развитие антикоррупционного законодательства Республики Беларусь	287
ЛАХИЖА Микола. Основи формування та реалізації національної антикорупційної політики в дисертаційних дослідженнях НАДУ при Президентові України	290
ЛОПУШИНСЬКИЙ Іван. Антикорупційна стратегія на 2018 – 2020 роки як першочергові заходи із запобігання та протидії корупції в органах публічної влади України	293
НОВАК Анатолій. Формування та реалізація національної антикорупційної політики в сучасних умовах розвитку правової системи України	296
РУДІК Олександр. Виконання Болгарією та Румунією зобов'язань щодо судової реформи, боротьби з корупцією та організованою злочинністю в рамках механізму співробітництва та верифікації: досвід для України	300
ТЕРХАНОВ Федір, ХОМІЧ Юрій. Особливості діяльності правоохоронних органів у процесі реалізації національної антикорупційної політики	308
ШЕШОТОВА Ольга. До питання корупції в органах публічної служби ...	312

СЕКЦІЯ 1

Актуальні питання правового регулювання місцевого самоврядування в Україні

Наталія БІДНА

студентка магістратури

Подільського державного

аграрно-технічного університету

РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Управління земельними ресурсами пов'язано із земельними відносинами і охоплює увесь спектр суспільних відносин – від соціального до економічного, правового, екологічного й інших видів управління. Виходячи з цього визначення оцінювання ефективності управління земельними ресурсами має розглядатися крізь призму його компонентів. З прикладної точки зору, об'єктом управління є земельні відносини, процеси формування землеволодінь та землекористувань, організація раціонального використання, охорони та відновлення корисних властивостей земельних ресурсів, які відповідають сучасним потребам людини і вимогам законів природи [1, с. 176].

В умовах розвитку ринкових відносин в Україні земельні ресурси є основним предметом відносин у підприємницькій діяльності та у процесі реалізації публічної влади. Органи місцевого самоврядування у цьому процесі виконують ключову функцію – управління земельними ресурсами згідно з національним законодавством. Збільшення питомої ваги земельних відносин у господарській сфері зумовлює актуалізацію дослідження нормативної основи регулювання земельних відносин органами місцевого самоврядування. У вітчизняній науці державного управління дана проблематика покликана методологічними міждисциплінарними основами досліджень проблем розвитку органів місцевої влади на сучасному етапі державотворення.

Як зазначено у статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», територіальним громадам сіл, селищ, міст, районів у містах належить право комунальної власності на землю. У комунальній власності перебувають усі землі в межах населеного пункту за виключенням земельних ділянок державної і приватної власності, а також земельні ділянки, на яких розташовані будівлі, споруди, інші об'єкти нерухомого майна комунальної власності незалежно від місця їх розташування.

Обмеження «земельної» юрисдикції органів місцевого самоврядування лише межами населених пунктів невиправдано

СЕКЦІЯ 2

Напрями розвитку законодавства про державну службу та службу в органах місцевого самоврядування

Олександр АКІМОВ

*к. держ. упр., доцент,
Заслужений економіст України,
начальник відділу правового
забезпечення НСПП*

ПРАВОВІ АСПЕКТИ СИСТЕМОГЕНЕЗУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

В сучасних умовах трансформаційних змін процеси професіоналізації діяльності державних службовців, їх розвиток, наукове підґрунтя та практична реалізація є важливою умовою розвитку державної служби в Україні. Узагальнюючою характеристикою професіоналізації загалом державної служби є потреба в підвищенні рівня професійної компетентності державних службовців, формування специфічного комплексу функцій і професійних стандартів; інституціоналізація трудових відносин у сфері державної служби; розвиток інститутів індивідуальної професіоналізації тощо. Формування та розвиток професійної діяльності державних службовців як системного утворення потребує як наукового вивчення, зокрема у контексті методологічного забезпечення, так і ефективної реалізації.

Проблеми професіоналізації державної служби розглядаються з використанням як наукових праць вчених-адміністративістів, так і представників науки управління, конституційного, трудового, інших галузей права. Наведені в їхніх працях теоретичні положення характеризують сутність та зміст різних понять, які формують цілісне утворення системи професійної діяльності державних службовців, серед яких: поняття державної служби, державної посади, проходження державної служби, службової кар'єри, професійного навчання та підготовки державних службовців, підвищення рівня компетентності державних службовців, питання оцінки діяльності державних службовців тощо.

Процес вивчення об'єкта поняття «системогенез» та виокремлення окремих його ознак з їх загальної сукупності, які притаманні цьому об'єкту, доцільно здійснити за допомогою методів аналізу та абстрагування. Системогенез – генезис у перекладі з грец. – походження, виникнення – зародження і розвиток, еволюція систем від нижчих форм до вищих, тлумачення етапів цієї еволюції [1, с. 71]. За Великою медичною енциклопедією (*грец. Systema* – ціле, складене з частин; *genesis* – походження) – процес морфофункціонального

формування в пре- і постнатальному періодах онтогенезу функціональних систем, що забезпечують можливість пристосування організму до умов навколишнього середовища [2]. Термін «системогенез» проаналізовано та запроваджено до органічних функціональних систем фізіологом, автором теорії функціональних систем Анохіним П.К. у 70-х роках ХХ століття [3].

Отже, за змістом поняття «системогенез» складатиметься з сукупності ознак, які носять функціональний, організаційний, соціальний характер. За змістовим навантаженням системогенез можна розглядати тільки до наявних системних утворень, однією з ключових характеристик якої є функціонування. Статична система не має потенціалу до розвитку, діяльності, і тому їй не притаманні еволюційні чи інші тенденції. Предметом системогенезу можуть бути як загалом система державного управління, державної служби, так і їх підсистеми, які мають усі ознаки системних утворень. До таких можемо віднести наприклад спеціалізовану державну службу в інституційному аспекті чи систему оцінювання ефективності роботи держслужбовців у функціональному аспекті. У даній статті концепт системогенезу застосовується до всіх елементів системи, тому виокремлемо і психологічні, і соціальні аспекти професійної діяльності державних службовців [4].

Важливим у контексті нашого дослідження виявилось застосування поняття самоорганізації у розвитку концепту системогенезу професійної діяльності державних службовців. Липовська Н. А. зазначає, що для життєдіяльності соціальної системи однаково важливі й управління, і самоорганізація, які є двома сторонами процесу системогенезу. Крім того, стійкі системи можуть існувати тільки в умовах самоорганізації. Погоджуємося з науковцем щодо вивчення питань самоорганізації систем, адже необхідність і природність самоорганізації пояснюється також тим, що державна служба як об'єкт управління має свою внутрішню логіку функціонування й розвитку, що не може бути простим продовженням управлінського впливу, і як керована підсистема має самостійність, автономність [5].

Отже, вивчення впливу самоорганізації на формування та розвиток концепту системогенезу професійної діяльності державних службовців доцільно розмежувати на два блоки: 1) професійна самоорганізація державних службовців; 2) самоорганізація системи професійної діяльності державних службовців. У першому варіанті складовою самоорганізації державного службовця є професійна компетентність. Розглядаючи процес навчання відповідно до професійної самоорганізації, ми можемо говорити про властивий кожному індивіду спосіб засвоєння знань, спосіб присвоєння вмінь та спосіб відтворення навичок, сприйнятих у процесі навчання. Йдеться про самоорганізовану, індивідуально спрямовану, самодіяльну активність індивіда. Таким чином, у процесі

післядипломної освіти управлінець оволодіває та вдосконалює професійні компетентності, набуває комунікативної культури тощо. Проте сам індивід протистоїть світові як самостійний індивідуальний світ «Я», тому самоорганізація постає як умова, процес і результат його особистісного розвитку [6].

У контексті аналізу самоорганізації системи професійної діяльності державних службовців основою самоорганізації виступатимуть такі її особливості: самозародження організації, виникнення із деякої сукупності цілісних об'єктів окресленого рівня нової цілісної системи зі своїми специфічними закономірностями; процеси, завдяки яким система підтримує певний рівень організації при зміні зовнішніх і внутрішніх умов її функціонування; тип процесів, пов'язаний з удосконаленням та саморозвитком таких систем, що здатні накопичувати та використовувати минулий досвід.

Прикладом створення функціональних підсистем можна вважати функціональну підсистему протипаводкових заходів єдиної державної системи цивільного захисту, затверджену Міністерством екології та природних ресурсів України у березні 2018 року [7]. У даному випадку підсистема є складовою єдиної державної системи цивільного захисту та має організаційно-інституційне спрямування. Система володіє чітко прописаними метою створення функціональної підсистеми; завданнями функціональної підсистеми; організаційно-функціональною формою управління функціональною підсистемою; інституційно-організаційним забезпеченням на державному рівні.

Синергетична ж самоорганізація пов'язана з руйнуванням старого режиму і виникненням нової, динамічної структури. Отже, основні ознаки синергетики, які притаманні системі такі: нелінійність; самоорганізація; діалогічність; відкритість системи, її нерівновага. По суті концепт системогенезу пояснює те, що система може і сама продукувати те, що їй необхідне. Тобто система, яка може діяти як самостійно так і управлятися ззовні, має можливість при певних умовах функціонувати самостійно та створювати відповідні продукти.

Отже, застосування концепту системогенезу визначає, що діяльність системи, її компонентів для досягнення мети, дії із застосуванням певних засобів є не що інше, як взаємодія функцій системи та її складових елементів. Зазначені підсистеми виступають похідними від функцій системи, тобто вони формують суть функцій системи професійної діяльності державних службовців, спрямованої на досягнення цілей основної системи. Таким чином, орієнтуючись на головну мету, зазначені підсистеми виконують свої специфічні функції, і цим самим забезпечують досягнення специфічної мети кожної підсистеми. У сукупності цілі кожної підсистеми формують систематизовану мету системи професійної діяльності державних службовців.

Список використаної літератури

1. Словник системного аналізу проблем державного управління. – Режим доступу: http://academy.gov.ua/NMKD/library_nadu/Encyclopedvydannyi/f4a14404-2b5a-4031-968c-c95c5a50b4c5.pdf.
2. Велика медична енциклопедія // Системогенез. – Режим доступу: <http://бмэ.орг/index.php/СИСТЕМОГЕНЕЗ>.
3. Анохин П. К. Философские аспекты теории функциональной системы / П. К. Анохин. – Режим доступа: http://elib.gnpbu.ru/text/anohin_filosofskie-aspekty_1978/go,50;fs,1/.
4. Акімов О. О. Психологічні аспекти проявів корупції в державному управлінні / О. О. Акімов // Державне управління: теорія та практика. – 2014. – № 1. – С. 181 – 188. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Dutp_2014_1_23.
5. Липовська Н. А. Системогенез державної служби: теоретичні підходи. – Режим доступу: http://dridu.dp.ua/konf/konf_dridu/dums_konf_2015/pdf/510.pdf.
6. Новаченко Т. В. Самоорганізація діяльності державного службовця: вітчизняний та європейський досвід: навч.-метод. матеріали / Т. В. Новаченко; уклад. Н. В. Ясько. – К.: НАДУ, 2013. – 96 с. – С.33 – 34.
7. Про затвердження Положення про функціональну підсистему протипаводкових заходів єдиної державної системи цивільного захисту: Наказ Міністерство екології та природних ресурсів України № 86 від 14.03.2018. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/z0406-18>.

Светлана АЛЕЙНИКОВА

к.соц.н., доцент, зам. директора

Центра исследований государственной

кадровой политики НИИ теории и практики

государственного управления Академии управления

при Президенте Республики Беларусь

ОЦЕНКА И АТТЕСТАЦИЯ ГОСУДАРСТВЕННЫХ СЛУЖАЩИХ: ПРОБЛЕМЫ СООТНОШЕНИЯ И ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

К настоящему времени в методическом плане сложилось несколько общих подходов к понятию и параметрам оценки и аттестации государственных служащих (далее – госслужащих). Различия в подходах зависят главным образом от вида оценки либо сочетания нескольких видов оценки, что может быть подтверждено их сравнительным анализом.

Комплексная оценка может включать в себя оценку сформированности профессиональных компетенций, оценку эффективности профессиональной деятельности государственного

Наукове видання

**ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ:
ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА**

Матеріали
Х науково-практичної конференції
(13 грудня 2018 р., м. Дніпро)

В авторській редакції

Комп'ютерний оригінал-макет *О.М. Рудіка*

Підписано до друку 22.12.2018. Формат 60x84 1/16. Ум. друк. арк. 18,66. Обл.-вид. арк. 19,42.
Тираж 100 пр.

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління
при Президентіві України
Україна, 49044, Дніпро, вул. Гоголя, 29
Свідоцтво про державну реєстрацію
ДК № 1743 від 06.04.2004